

A Győri Ítéltábla a pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Vesztergom Imre ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértéséből eredő igény iránt indított perében a Győri Törvényszék 2012. szeptember 17. napján kelt P.20.781/2011/25. számú ítéletével szemben a felperes részéről 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyja helyben, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd elsőfokú eljárással kapcsolatos díja a 100 %-os mértékben pervesztes felperes terhére esik.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 48.000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A másodfokú eljárással kapcsolatos pártfogó ügyvédi díj a 100 %-os mértékben pervesztes felperes terhére esik.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Felperes módosított kereseti kérelmében a jó hírnévhez való személyiségi joga megsértésének megállapítását és az alperes 150.000,-Ft nem vagyoni kártérítésben marasztalását kérte arra alapítottn, hogy a felek között a Komáromi Városi Bíróság előtt P.20.349/2011.számon folyamatban lévő perben az alperes által előterjesztett beadványok azon kitételei valótlanok, mely szerint „a felperes 26,42 tonna murvát rendelt az alperestől”; „az a felperes részére 2010. május 4. napján kiszállításra került”, továbbá, hogy „a felperes a fizetési meghagyás kézhezvételéig nem vitatta a számla összegét, nem kifogásolta a tartozás jogosságát, sőt telefonon kérte a számla ismételt megküldését”.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a Komáromi Városi Bíróság előtt párhuzamosan folyó fenti perben csupán jogos követelését érvényesíti. A felperes volt házastársa, jelenlegi élettársa ingatlanára a megrendelt anyagot leszállította, de az általa nyújtott szolgáltatás ellenértéke nem került kiegyenlítésre.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket a Magyar Államnak az illetékes adóhatóság felhívására, továbbá 50.000 forint + 13.500 forint ÁFA

ügyvédi munkadíjban álló perköltséget az alperesnek. Megállapította, hogy a felperesi pártfogó ügyvéd díját a felperes köteles viselni, továbbá akként rendelkezett, hogy ezt meghaladóan a peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket.

Ítéletében tényállásként állapította meg, hogy az alperes a felperes ellen fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő, majd az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban 71.500 forint tőkében és járulékaiban kérte marasztalni a felperest. A Komáromi Városi Bíróságon P.20.611/2010. számon folyamatban lévő eljárásban az alperes beadványaiban azt állította, hogy a felperes 26,42 tonna murvát rendelt tőle, melyet leszállítottak "A" községbe. A számlát kiállították a felperes címére, a felperes telefonon kérte a számla ismételt kiállítását. A felperes nem vitatta a számla összegét, de a megrendelt anyag ellenértékét nem fizette meg. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a Komáromi Városi Bíróság 10.P.20.349/2011/7.számú 2011. szeptember 20. napján kelt ítéletével a felperessel szemben az alperes keresetét elutasította.

Ítélete jogi indokolásában utalt arra, hogy a Pp. 3.§. /3/ bekezdése szerinti - a bizonyításra szoruló tényekre és a bizonyítási teherre vonatkozó - tájékoztatást követően, a 2011. november 3 napján átvett bírói felhívás ellenére sem terjesztett elő a felperes bizonyítási indítványt.

A jó hírnév megsértését olyan objektíve valótlan tény állítása esetén valósítja meg, mely alkalmas a sérelmet szenvedő társadalmi értékelésének hátrányos befolyásolására. Rámutatott, hogy, abban a peres eljárásban mely a tartozás megfizetésére irányul, olyan tény állítása, mely szerint valaki megrendelt valakitől valamilyen munkát s ezért tartozása áll fenn, önmagában nem valósítja meg a jó hírnév megsértését.

Az alperes által a tartozás megfizetése iránt indított peres eljárás feladata a jogviszony és a tartozás fennálltának tisztázása. A kereset elutasítása ellenére sem tekinthető személyi jogokat sértőnek egy valótlannak bizonyuló, de nem indokolatlanul sértő, bántó megállapítás. Álláspontja szerint ugyanezen okból nem valósítanak meg személyiségi jogsértést a felperes által kifogásolt további állítások, mely szerint „B” a felperes házastársa”; „számlát állítottak ki”, „nem vitatta a tartozás jogosságát”, „telefonon kérte a számla ismételt megküldését”.

A pertárgy értékét a Pp. 24.§-a és az Itv. 39.§. /3/ bekezdés b/pontja alapján 600.000 forintban állapította meg és ennek megfelelően határozott a kereseti illeték és az alperest képviselő ügyvéd munkadíja tekintetében.

Az ítélet ellen annak teljes terjedelmében történő megváltoztatása és az alperes kereset szerinti marasztalása, továbbá a felperest illetékben, valamint alperes perköltségében marasztaló rendelkezések mellőzése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezése indokolásában arra hivatkozott, hogy - bár ez nem ismert tény előtte - amennyiben az elsőfokú eljárásban a Komáromi Városi Bíróság 20.349/2011. számú ügyének összes irata nem került beszerzésre, úgy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos és döntése is megalapozatlan, emiatt indítványozta az irat beszerzését. Álláspontja szerint nem tartalmaz az elsőfokú bíróság ítélete pontos tényállást arra vonatkozóan, hogy milyen, a felperes személyiségi jogait sértő magatartást követett el az alperes, ennek hiányában pedig a magatartás személyiségi jogokat sértő jellege sem minősíthető.

Álláspontja szerint az alperes által a Komáromi Városi Bíróság előtt indult perben tanúsított magatartás összességében alkalmas a felperes jó hírnevének megsértésére és megalapozza a nem vagyoni kártérítési igényét.

A per tárgyának értékét is tévesen határozta meg az elsőfokú bíróság, nem az Itv.39.§. /3/ bekezdés b/pontja, hanem a Pp. 24.§./1/ bekezdése és az Itv.39.§./1/ bekezdése alkalmazandó, a per tárgyának értéke nem 600.000 forint, hanem mindössze 150.000 forint. Sérelmezte az alperes javára megítélt perköltség mértékét is, figyelemmel az alperesi oldal által a per során kifejtett tevékenységre

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság - a felek indítványait teljesítve - a szükséges mértékben a bizonyítási eljárást lefolytatta és a módosított kereset elbírálása szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, abból érdemben helytálló jogi következtetésre jutott. Ítélete jogi indokolásával az ítéletábra is maradéktalanul egyetért és kizárólag a felperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel tartja szükségesnek az alábbiak kifejtését.

A felperes által a fellebbezésében kifogásolt eljárási hiányosság nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§./3/ bekezdésében és az 1/2009. (VI.24.) PK véleményben foglaltaknak mindenben megfelelő, a felek előadásához és kérelmeihez igazodó tájékoztatást nyújtott a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről. A Pp. szabad bizonyítási rendszerére tekintettel a kioktatásnak a perbeli esetben a bizonyítás módjára nem kellett kiterjednie. A kioktatás megismétlését nem tette szükségessé az, hogy a kioktatást követően a felperes részére pártfogó ügyvédet rendeltek ki.

A Pp.164.§./1/ és /2/ bekezdésében foglaltak alapján jelen perben az elsőfokú bíróság bizonyítást hivatalból nem rendelhetett el és a Pp.192.§. /1/ bekezdése alapján a bíróságnál, más hatóságnál, közjegyzőnél vagy valamely szervezetnél lévő irat beszerzése iránt a fél kérelmére is csak akkor járhatott volna el, ha az irat kiadását a fél közvetlenül nem kérhette.

Amennyiben a felperes a párhuzamosan folyó polgári peres eljárás iratanyaga vonatkozásában valamely körülményt jelentősnek ítélte, úgy nem volt abban akadályoztatva, hogy a kérdéses iratot csatolja, vagy amennyiben az irat - jellegéből következően - a perben érintett feleknek nem állt rendelkezésére, indítványozhatta volna a kérdéses irat beszerzését.

A felperes csak általánosságban hivatkozott az irat beszerzésére, fellebbezéséből az sem állapítható meg egyértelműen, hogy a párhuzamosan folyó per mely irata, milyen tartalmi elem ismeretét tartotta volna szükségesnek a tényállás megállapításához, és azt miért tartja hiányosnak. A Pp. 3.§./6/ bekezdése értelmében ezen irattal a felperesnek szükségszerűen rendelkeznie kellett, vagy legalábbis annak tartalmát megismerhette, így nem volt akadályozott abban, hogy az elsőfokú eljárás során arra hivatkozzon, vagy azt csatolja. Értékelendő, hogy 2012. március 19. napjától a perben a felperest jogai gyakorlásában kötelezettségei teljesítésében már pártfogó ügyvéd is segítette, a bizonyíték, illetve bizonyítási indítvány előterjesztésére ennek ellenére sem került sor. A párhuzamos per iratanyagának beszerzésére vonatkozó, a fellebbezésben előterjesztett

felperesi indítvány teljesítése egyrészt szükségtelen, másrészt a Pp. 235.§ (1) bekezdése második mondata és a Pp. 141.§. (6) bekezdése alapján kizárt volt.

A felperes 2011. szeptember 12. napján a bírósághoz érkezett beadványában szövegszerűen idézte az alperes beadványainak azon kitételeit, melyet jogsértőnek tartott, majd csatolta a Komáromi Városi Bíróság által 2010. október 13. és 2010. október 28. napján érkeztetett azon beadványokat, melyek a sérelmezett kitételeket tartalmazták. Ezen iratok és az elsőfokú ítélet birtokában a jogvita elbírálásához szükséges valamennyi releváns irat az elsőfokú bíróság rendelkezésére állt.

Helytálló az elsőfokú bíróság jogi álláspontja a tekintetben, hogy a per tárgyává tett alperesi kijelentések jó hírnevet sértő jellege nem állapítható meg, mert az adott cselekmény, a magatartás kifejtésének keretét biztosító eljárásra vonatkozó szabályoknak megfeleltethető volt.

A következőkes bírói gyakorlat szerint a jogérvényesítés és a védekezés szabadsága körében tett nyilatkozatok személyiségi jogokat sértő jellege - bár kiragadva az eljárásból önmagukban lehetnének azok - általában nem állapítható meg. A kontradiktórius jellegű polgári perek során a felek részéről tett nyilatkozatok, a büntető eljárás kezdeményezése más hatósági eljárás kezdeményezése, illetve az eljárások során tanúként tett vallomások tekintetében közös vonás, hogy az eljárást kezdeményező, vagy az eljárás során kifejtett valamely cselekmény személyiségi jogokat sértő jellege csak abban az esetben állapítható meg, ha a tényközlés összefügg ugyan az eljárás tárgyával, de tudatosan hamis (visszaélésszerű joggyakorlás), illetve, ha a cselekmény nem a konkrét ügyre vonatkozó (nem adekvát) és egyúttal valótlan tényállítást tartalmaz, vagy - tartalmi minősítésétől függetlenül - kifejezésmódjával indokolatlanul bántó, lekicsinylő, lealacsonyító durván sértő.

(Iránymutató e tekintetben : BDT. 2008. 1776; EBH.2002. 624; BH.2004. 357; BH.2009. 214; Győri Ítéltábla Pf.I.20.094/2008/10.; (Győri Ítéltábla Pf.I.20.094/2008/10; Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.030/2011/8; Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.094/2007/6.; (Győri Ítéltábla Pf.I.20.094/2008/10.).

A keresetben sérelmezett valótlan tartalmi elemek fennállta esetén sem lenne az alperes eljárása a felperes jó hírnevét sértő jellegűnek tekinthető önmagában amiatt - még az igényérvényesítést megelőzően kelt alperesi levelek tartalmának értékelése mellett sem - , hogy a szerződéses partnerét és ezáltal a kötelem kötelezettjét az alperes tévesen a felperesben azonosította.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az eljárás tárgyának értékét is, a peres eljárás illetékének alapja az Itv. 39.§. /3/ bekezdés b/pontja szerint alakul. Az egységes bírói gyakorlat szerint amennyiben a személyiségi jogsértés objektív és szubjektív szankcióit egy eljárás keretén belül érvényesíti a fél, úgy a kereset egységesnek minősül. Az objektív szankciókhoz kapcsolódó meg nem határozható perérték és a kártérítési követelés viszonylatában az illeték megállapításának alapjául a magasabb illetékalapot kell figyelembe venni (BH.2001. 367., EBH.1999. 94.).

Nem állapította meg túlzott mértékben az elsőfokú bíróság az alperes perrel kapcsolatban felmerült költségét sem. A perben négy tárgyalás tartására került sor, az alperes a

tárgyalások mindegyikén képviseltette magát és előkészítő iratot is terjesztett elő, így a megállapított munkadíj a kifejtett tevékenységgel arányban áll.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.254.§./3/ bekezdése alapján hagyta helyben.

A felperes fellebbezése eredménytelennek bizonyult, ezért a fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségeit a Pp. 78.§. /1/ bekezdése alapján maga viseli, egyúttal köteles megtéríteni az alperes másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségét, melyet az ítéletábra a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./3/ és /5/ bekezdése, továbbá 4/A.§-a alapján határozott meg a rendelkező részben foglaltak szerint.

A Győri Ítéletábra Pkf.25.993/2012/2.sorszám alatti végzése folytán a felperes ismételt személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelme is alaptalannak bizonyult, ezért a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./2/ és 15.§./1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett, az Itv. 39.§./3/ bekezdés c/pontja szerinti illetékalap után, az Itv. 46.§./1/ bekezdése szerinti mértékben számított fellebbezési illeték megfizetésére.

A Pp. 87.§./2/ bekezdése alapján a pártfogó ügyvédi költség vonatkozásában - a díj összegének megállapítása nélkül - csak azt kell a bíróságnak megállapítani, hogy az milyen meghatározott arányban , melyik fél terhére esik. Annak viseléséről - a félnek biztosított költségkedvezmény tartalmától függően - a jogi segítségnyújtó szolgálat fog határozni. A terminológiai félreértések elkerülése végett az ítéletábra pontosította az elsőfokú bíróság ítéletének ezzel összefüggő rendelkezését. (Ezt az álláspontot foglalta el a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2012. február 22. és 24. napján tartott Országos Tanácskozása; BH 2012/5.szám)

Győr, 2013.évi szeptember hó 26. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr.Ferenczy Tamás sk.
bíró